

'Vorbij het denken'

Via zijn kunst probeert Edwin Kragten 'vorbij het denken' te komen.

Hiermee wil hij loskomen van de ratio, van ons denken.

Het denken is en zal altijd afhankelijk blijven van begrippen.

Inherent aan het denken is dat we ons tegenover de wereld stellen, in een subject-object verhouding.

Wij zijn gewend om ons in taal uit te drukken en om via taal 'in de wereld' te staan.

Ons denken gaat via taal en in taal liggen al onze vooronderstellingen over de werkelijkheid besloten.

In 'vorbij het denken' gaat Edwin op zoek naar een 'in de wereld zijn' waar de mens geen taal gebruikt.

Hij probeert verbinding te krijgen met zijn eigen existentie, met zijn eigen 'in de wereld zijn'. Dat is wat dan rest: de wereld zoals jij die beleeft en waar jij in leeft.

Hoe staan wij als mens in de wereld?

Hoe is de eigenlijke band tussen ons en de wereld?

De basis is de beeldende kunst.

Edwin begint zijn proces door zoveel mogelijk de materie te laten spreken, door het gebruik maken van onconventionele materialen en het laten ontstaan van onconventionele combinaties in bijv. hout en ijzer.

Gaandeweg wordt de zware materie vervangen door lichtere materialen: de acrylverf, aquarel, grafiet en houtskool. Hij wisselt regelmatig van techniek om niet te blijven hangen in kaders die hij zelf ontwikkelt.

Hij gaat gedichten maken. De taal waarin wordt al gauw gedeconstrueerd en vervolgens blijven alleen de klanken over.

Dit alles vindt plaats in een tijdspanne van nog geen vijf jaren.

Edwin ontwikkelt zich naar een heel anders 'in-de-wereld-zijn' van de mens.

In die staat van zijn is de mens puur in relatie tot zichzelf en tot de wereld als natuur.

Hierin ontstaat een vrije ruimte waar de mens los kan komen van zijn gevangenschap in bestaande paradigma's en waarin de mens tot werkelijk nieuwe ervaringen en inzichten komt.

Daar blijkt een ongekende schat aan ervaringen te liggen.

Deze teksten zijn de neerslag van een aantal gesprekken welke ik met Edwin had tijdens zijn ontwikkelingsproces van material art development (mad) naar 'vorbij het denken'.

Inhoud en verloop van de gesprekken hadden een organisch karakter, in die zin dat deze niet van te voren bepaald waren. Veelal ontstonden deze naar aanleiding van een korte uitwisseling van wat één van beiden had gelezen, gezien of gevoeld.

Mijn doel was datgene wat Edwin ervaart in zijn proces zoveel mogelijk te laten spreken.

De gesprekken vonden plaats in de periode november 2008 tot maart 2009.

Van de gesprekken zijn opnames gemaakt.

Enkel ten behoeve van de leesbaarheid zijn wijzigingen in de tekst aangebracht. Zo ook zijn de titels van de hoofdstukken achteraf, bij het uitwerken van de opnames, toegevoegd.

Naast de tekst zijn afbeeldingen van tekeningen en werken 'acryl op papier' uit deze periode opgenomen.

Het proces gaat door.

Deze teksten zijn te beschouwen als een momentopname in een bijzonder ontwikkelingstraject.